

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci oprávneného - navrhovateľa **Českej republiky - Ministerstvu obrany České republiky**, so sídlom Tychonova 1, Praha 6, proti povinnému – odporcovi **F. P.**, nar. X., majúcemu bývať v P., Slovenská republika, o uznanie a výkon cudzieho správneho rozhodnutia, vo veci vedenej na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. **14Cudz 1/2009**, takto

r o z h o d o l :

Nesúhlas Krajského súdu v Trenčíne s postúpením veci **je dôvodný**.

O d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ – štátny orgán Českej republiky podal dňa 06.08. 2009 na Okresný súd Považská Bystrica návrh na začatie konania návrh na uznanie exekučného titulu (správneho rozhodnutia vydaného správnym orgánom Českej republiky) a vykonanie exekúcie proti odporcovi majúcemu bývať v Slovenskej republike. Vec bola zapísaná pod sp. zn. 10C/114/2019.

Okresný súd správne sa zaoberajúc povahou veci postúpil v zmysle § 246 ods. 1 OSP a § 250w ods. 2 OSP vec Krajskému súdu v Trenčíne, správne majú za to, že sa jedná o konanie o vykonateľnosti cudzieho správneho rozhodnutia. Urobil tak však iba prípisom

a nie uznesením podľa § 250d ods. 2 OSP. Vec došla Krajskému súdu v Trenčíne dňa 02.11.2009.

Krajský súd v Trenčíne po tom, čo márne a bezvýsledne zisťoval adresu odporcu, spis dňa 26. júna 2010 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie s tým, že nesúhlasí s postúpením veci, a to z nasledovných dôvodov:

- že Krajský súd v Trenčíne v uvedenej veci nie je príslušný na rozhodovanie, keďže z vykonaného zisťovania má za preukázané, že odporca sa nezdržuje, nemá a ani nemal trvalý ani prechodný pobyt v obvode Krajského súdu v Trenčíne, čím Krajský súd v Trenčíne nie je miestne príslušným súdom v zmysle § 250w ods. 2 OSP, pričom je z návrhu zrejmé, že u odporcu sa jedná o cudzieho štátneho príslušníka;
- že v zmysle zákona č. 193/1993 Z. z. (správne oznámenia Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky o podpísaní Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o právnej pomoci poskytovanej justičnými orgánmi a úprave niektorých právnych vzťahov v občianskych a trestných veciach) Krajskému súdu v Trenčíne neprináleží právomoc rozhodnúť vo veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd príslušný na rozhodovanie o vecnej príslušnosti (§ 104a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) po prejednaní veci dospel k záveru, že nesúhlas Krajského súdu v Trenčíne s postúpením veci je síce dôvodný, nie však z dôvodov vecných, ktoré uvádza krajský súd, ale len pre formálne pochybenie okresného súdu.

Podľa § 244 ods. 5 veta prvá OSP, súdy v správnom súdnictve konajú o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy a o vykonateľnosti rozhodnutí cudzích správnych orgánov.

Podľa § 250w ods. 1 OSP, ak medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, obsahuje záväzok vykonávať rozhodnutia cudzích správnych orgánov a rozhodnutia cudzích súdov vo veciach, o ktorých rozhodujú správne orgány (ďalej len „cudzíe správne rozhodnutie“), možno nariadiť výkon cudzieho správneho rozhodnutia, len ak krajský súd na návrh osoby, o ktorej právo v cudzom správnom rozhodnutí ide, rozhodol, že cudzie správne rozhodnutie je vykonateľné.

Z citovaného zákonného ustanovenia nesporne vyplýva, že vecne príslušným súdom na konanie o vykonateľnosti rozhodnutí cudzích správnych orgánov je krajský súd, a to podľa § 250w ods. 3 OSP krajský súd, v obvode ktorého je všeobecný súd osoby, o ktorej povinnosť v cudzom správnom rozhodnutí ide.

Pre vyslovenie nesúhlasu s postúpením veci okresným súdom nie je preto rozhodujúce, že krajský súd zistil, že odporca sa na adrese uvedenej navrhovateľom nezdržiava, nakoľko v takom prípade súd po vyčerpaní všetkých dostupných prostriedkov na zistenie pobytu odporcu, včítane súčinnosti navrhovateľa, môže postupovať v zmysle § 29 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta OSP.

Úplne bez právnej relevancie je druhý dôvod nesúhlasu s postúpením veci, za ktorý krajský súd považuje nedostatok svojej právomoci s odkazom na oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 193/1993 Z. z.. V zmysle ustanovení §§ 250w až 250y OSP nútený výkon cudzieho správneho rozhodnutia v Slovenskej republike prichádza do úvahy v prípade, že Slovenská republika je k takémuto výkonu viazaná medzinárodnou zmluvou. Ak takýto medzinárodnoprávny záväzok Slovenskej republiky v prípade konkrétneho cudzieho správneho rozhodnutia neexistuje, toto rozhodnutie na území Slovenska nie je možné vykonať. O tom, či cudzie správne rozhodnutie možno alebo nemožno vykonať, rozhoduje v prvom stupni vždy krajský súd a nie okresný súd.

Okresný súd Považská Bystrica sa však pri postúpení veci Krajskému súdu v Trenčíne s odkazom na ustanovenia § 246 ods. 1 a § 250w ods. 2 OSP dopustil procesného pochybenia, nakoľko vzhľadom na ustanovenie § 246c ods. 1 veta prvá OSP a podľa § 250d ods. 2 OSP, podľa ktorého, ak predseda senátu zistí, že súd nie je vecne alebo miestne príslušný, postúpi vec **uznesením** príslušnému súdu, v správnom súdnictve neprichádza do úvahy postúpenie veci bez vydania rozhodnutia.

Takto potom treba konštatovať, že okresný súd o postúpení veci správne súdu rozhodol formálne nesprávne, aj keď je zrejmé nad akúkoľvek pochybnosť, čo je predmetom konania a že daná vec spadá pod správne súdnictvo.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky musel rozhodnúť, že nesúhlas Krajského súdu v Trenčíne s postúpením veci je dôvodný, avšak po odstránení formálne - procesného pochybenia, t. j. po vydaní uznesenia o postúpení veci, nebude už daný zákonný dôvod na vyslovovanie nesúhlasu s týmto postúpením.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. augusta 2010

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková